

“అర! మీరొచ్చేసేరే. ఇవాళ కూడా రారేమో అనుకుంటున్నాన నేనింకా” అన్నా శర్మ ఉత్సాహంగా - పదిరోజుల తర్వాత రోజే సీటులో కనిపించిన ‘లత’ని చూస్తూ.

“అబ్బే! ఇదేం కావులైదండీ” అంది లత అగౌలా ముఖం వెట్టి.

“ఏది?”

“అదే! మీరింకా అనుకుంటూ ఉండటం-నే నవ్వేక్కాడా...”

శర్మ గట్టిగా నవ్వేశాడ లత లో అతనికి బాగా నచ్చే విషయం ఇదే! లత చక్కగా ఉంటుంది. అంతకంటే చక్కగా, చాలాకీగా నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ మాటాడు తుంది. ఆమె ఉన్నచోట ప్రతినిమిషం నవ్వుల వుప్పులు పూయాలిస్తోంది!

‘మనసారా హాయిగా ఒక్కసారి ఒక్క క్షణం నవ్వుకోని బ్రతుకూ ఒక ప్రభుత్వేనా’ అనిపిస్తుందామెను చూస్తుంటే! దాదాపు ఆమె మాటల్లో నవ్వు మధ్య భావం కూడా ఇదే! కొన్ని కొన్ని విషయాల మీద ఆమె చేసే ‘కామెంట్’ చాలా చిత్రంగా ఉంటుంది.

“వరమ సీరియస్ ముఖాలతో చివరికి మన వేదాంతులం తా తెలియదేవింటుంటారు. జీవితాన్ని తానులాకు మీది నీటిబొట్టులా గడపమనేగా! అదెలాగో వివరూ చెప్పలేదు గాని, నవ్వుడిగితే అంత వేదాంతానికీమూలం ‘నవ్వు’లోనే ఉందలా - అని చెప్పేదామె. అవును మరి! హాయిగా నవ్వుకోగలిగినవాడికే కడండీ, జీవితం-తేలిగ్గా, సునాయాసంగా, నీటిబొట్టులా ఉండేది. ఆ శక్తి ఒక్క - ‘నవ్వు’లో మాత్రమే ఉంది సుమండీ! ఆ నవ్వే శక్తిని నియంకోలేని వాడికీ, తెలుసుకో లేనివాడికీ బ్రతుకు ఒక బరువులానో, బండ రాయిగానో ఉంటుంది కాని నీటిబొట్టు లానో, బుడగ్గానో విలా ఉంటుందండీ? వీరితనీపూ నివారించుకోవాలి చెబుతారు గాని, ఇంతి చిన్ని విషయాన్ని ఈ వేదాంతులం తా ఇంకెప్పుడు గుర్తిస్తారండీ బాబూ” అంటుంది లత అన్వేషిస్తూ.

ఇలా అని ఆమె విక్కవగా శర్మలోనే అంటుంది. అందుక్కారణమూ లేకపోలేదు మరి! ఈ మాటలలో శర్మ కొంచెం ఉడుక్కుంటాడు. శర్మకి ‘ఫిలాసఫీ’ అంటే ఇష్టం. అతనికి మన సమాజం పో, సమాచార వట్టా, సచార వ్యవహారాల

అక్షయి

ఇంటి గూర్చి అక్షయి

నల్లా భక్తి గౌరవా లున్నాయి. అవన్నీ అతను వీలయినన్ని పాటిస్తుంటాడు కూడా. ఈ రకమైన విషయాలలో ఇద్దరికీ- ఒకరు తూర్పుంటే, మరొకరు పడమర అవుతే దూరమవుతుంది. అయినా అతనికి లతంటే మనస్సులో చిత్రంగా అమితమైన ‘యక్షుల’ యేర్పడింది. అంతకంటే

చిత్రం ఏవింటుంటే లత వివాహం. ఆమెకు ఇద్దరు సిల్లులు కూడానూ. ఈ విషయం అందరిలాగే శర్మకీ తెలుసు. అయినా అతనికి లతవట్ట కలిగే అసక్తి, సకర్ణా తగ్గటం లేదు. రోజులు గడిచేకొద్దీ- లతతో పరిచయం స్నేహంగా పెరుగుతున్న కొద్దీ- ఆమె వ్యభావం, ప్రవర్తనా, మాట తీరు- అన్నీ ఇంకా ఇంకా అతనిలో ఆమె వట్ట ఆరాధనని పెంచుతున్నాయి. లతను అలా చూస్తున్నకొద్దీ అతనికి- తనక్కాన అసిన వ్యక్తి ఈమె అనుకుంటా... ఇలా అనుకోవటం వల్ల జరిగింది. ఒరిగింది ఏమీ లేదని అతని మనస్సు చెప్పటానే ఉంటుంది మరోవైపు. అసలు లత వట్ట లతలో వస్తున్న ఈరకమైన మార్పు తనే నిస్తు పోతూ, మనస్సంత చిత్రమైంది అను కుంటాడు. కాని ఆ ప్రయత్నంగానే అతని మనస్సు, లోకవలూ నిరంతరం లత చుట్టే తిరుగుతున్నాయన్నది నిజం. ఇందు లోంచి తానుగ బయట పడలేక పోతున్నా డతను.

శర్మ తన సీటులో కూర్చుంటూ లత వేపు చూసాడు వారం రోజులుగా పేరుకు పోయిన వర్క్ గాసుకోవటంలో మునిగి పోయిం దామి. శర్మకు లతతో ఇంకా

ఇటువంటి మార్పుని చూసి లత కంపన చెందింది. శర్మ కళ్ళలో ఓ విధమయిన ఆకర్షణ ఉంది. చక్కటి, పెంపొందిన, ప్రతి ఫలితం ఆ అందమైన కళ్ళంటే ఆమెకెంతో ఇష్టం. 'కళ్ళు - మనస్సుని చూపగలిగే వాకిళ్ళు' అని దినరన్నారోగని, శర్మ విషయంలో ఆ మాటెంత నిజం. అతని మనస్సు, దానిలోని భావాలు అనుక్షణం ఆ విశాలమయిన కళ్ళలో విప్పడూ వింత చక్కగా ప్రతిబింబిస్తాయో - అనుకుంటుంది లత. అసీసులో ఆమె అందరిలోనూ ఒక్క మాదిరి చనువుతో, స్నేహంగా ఉన్నా, శర్మకంటే ఆమెకి ఓ ప్రత్యేకమైన అభిమానముంది.

"ఏమిటి, అలా ఉన్నారు." మృదువుగా అడిగింది లత
 "ఏలా?"
 "ఏవ్వడూలేనిది విందుకోగని బాధగా దిగులుగా..."

శర్మ ఒకసారి చూపులు తిన్నకుని, మళ్ళీ లత కళ్ళలోకి చూస్తూ, "మరేమి అనుకోనంటే నాదో చిన్న రిక్వెస్టు" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

లత ఆశ్చర్యంతో చూసింది. ఆ క్షణంలో శర్మముఖం, పసిపాపముఖంలా ఆమాయకంగా, జాలిగొలిపిలా ఉంది.

"చెప్పండి ఆ సలు మీరెందుకలా అన్నారు. నా దగ్గర మీరేం అడగటానికి అంత సంకోచం విందుకు" అందామె చవువుగా.

"విజమే! కాని..." అని అడిగి మళ్ళీ తనే "మీరి అసీసుకు వచ్చి దాదాపు కొద్ది మాసాలే ఉంటుంది. కాని చిత్రంగా మన చుట్టూ కొన్ని సంవత్సరాల పరివర్తనమువ్వుం తగా స్నేహం పెరిగింది. మన స్నేహం ఇంత గాఢమయింది, ఈ రోజు వరకూ నాకే తెలియదు. అసలీ వారం రోజులుగా మీకు దూరంగా, మిమ్మల్ని కనిపించు చూడకుండా ఉంటేకాని తెలిసిరాలేదు. సాధ్యమవుతో, కాదో నాకు తెలియకాని, మళ్ళీ మళ్ళీ మన మధ్య ఇలాటి పరిస్థితి రాకూడదని - ఇదే వారి రిక్వెస్టు. మీరేమయినా అనుకోండి కాని నిజం చెప్పుతున్నానీ వేళ - మీరంటే నాకెంతో ఇష్టం. ప్లీజ్ లతా! మీరు నన్ను అసార్యం చేసేకోవద్దు, ఇంతకంటే బాగా

నా మనస్సులా అర్థమయ్యేలా మీ కెలా చెప్పను." మాట్లాడటం ఆసీసి ఓ విధమైన ఆవేశంతో అప్రయత్నంగా ముందుకొంగి లత చేతులు వదులుకున్నాడు శర్మ.

లత కంగారుపడి, శర్మచేతుల్లోంచి తన చేతులు వచ్చుచున్నా వదిలించుకుని, "అరే! ఏమిటి. మీరెందుకీలా ఫీలవుతున్నారనలు. ఒక అసీసులో ఒకవంట వర్కచేసే వాళ్ళం. రోజూ మనకి రాక తప్పేదేముంది. మీరు నాకు, నేను మీకూ తనపడక మనమెక్కడి కెలాగనండి మీ పిచ్చిగాని." అంది అనువయంగా. అసలా మేకిడంతా ఆయోమయంగా ఉంది. శర్మ మాటంటే ఆమె ఆశ్చర్యంతో నింది.

అతనెందుకలా అనాతనకగా మాట్లాడుతున్నాడో అర్థం కాలేదు. కాని - ఇంకెదో చెప్పాలన్న బాధ అతనిలో ఉంది. దెసలేక అదిలా ఈ రకంగా - తనం చెప్పుతున్నాడో తనకే తెలియని విధంగా - చెప్పాడని మాత్రం అర్థమయిందామేకి.

ఇంతలో కాఫీ వచ్చింది. ఇద్దరూ మౌనంగా కాఫీ తీసుకున్నారు.

కాసేపటికి - నెమ్మది నెమ్మదిగా, వెళ్ళిన వాళ్ళంతా తిరిగి రావటంతో, చుట్టూ సందడి వచ్చింది.

శర్మ లేచి తన టేబుల్ ముందుకి వెళుతూ "తెలిసా తెలియకే మీ మనస్సు వాప్టిస్తే కమించండి" అన్నాడు.

"చద! ఆసీసి మాట్లాడు. మీ మనస్సుకో విముందో అదే చెప్పారు. ఇందులో తప్పే

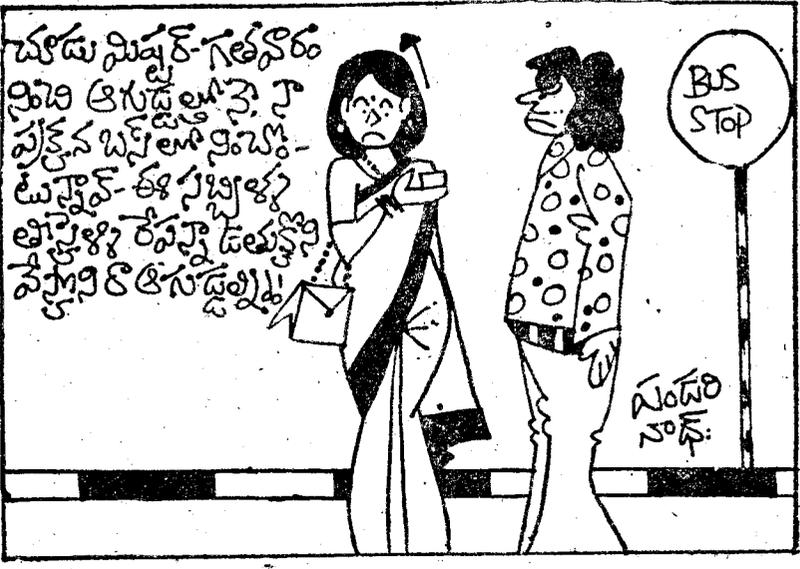
ముంది. అయినా నామీద యిష్టత ఉందన్నారు కాని అయిష్టత కాదుగా. అందుకు నిజంగా నే నెంతయిహా, నెంతోషించాలి." అంది మనస్ఫూర్తిగా చూస్తూ.

శర్మ ముఖంలో వెలుగు కనిపించింది.

లత ఏదో యాంత్రికంగా పని చూస్తున్నా, ఆలోచనలన్నీ శర్మ మీదే ఉన్నాయి. గంట క్రితం జరిగినదంతా ఓ ప్లీజ్ అంటూ మెక్కు. ఒక్కసారిగా మనస్సుంతా మొద్దుబారి, నిజం వెంటనే ఆలోచనలు ప్రవాహంలా వచ్చాయి.

శర్మకీ తనవట్ట అభిమాన ముందని తెలుసుగానీ, అది ఇంతలా పెంచుకుని పిచ్చిగా ఆపధిస్తున్నాడో తనని విచారించి? విముంది తనలో? అయ్యో! అతని వ్యావధులు లోతుల్లో ఎంత బాధనీ, కృషినీ పొందకపోతే, అతనిలా బదులుపడగలిగడు. అతని అభిమానానికి వణించి సోయిందామె. మనస్సులో ఓవైపు అనిర్వచనీయమైన ఆనందం కలుగుతున్నా, మరోవైపు అమిత బాధగానూ ఉంది. ఎందుకీలా జరిగింది? ముందు ముందు 'ఇది' ఇంకెలా పరిణమించబోతోంది?

అతి కొద్ది సేపటిలో అనంతమయిన ఆలోచనలు గిరగిలా తిరిగి యామెలో. వింతో సేపటి వరకూ విచ్చోరకాలుగా శర్మ గురించి ఆలోచిస్తూనే ఉంది ఆమె. బాగా ఆలోచించి, చివరకి ఏలాగో ప్రశాంత వడ గలిగింది.

సామంతం అసహాయక విడిపోతూ
లత శుభ్రం అంది.

“రేపు అదివారమే కదూ సాయంత్రం
వీలయితే నూ యంటికి ‘టీ’కి రాలి మీరు.
‘వీలయితే’ అన్నావని తప్పించుకునే వీలు
మా తం వెతక్కండి వీలు లేకన్నా మాను
కుని మరి రావాలన్నమాట. రమ్మడు.”

“పిల్చి టీ సారీ ఇస్తామంటే వినరు
రారండి తప్పకుండానన్నా ఓపికలేకపోయినా
వాచన మెక్కయినా రా ను టం డి.
అన్నట్టు నానో చిన్న అనుమానం.
ఒట్టి ‘టీ’ యేనా, లేక దానిలో మాంచి
స్వీట్, హాటు వగైరా... అనంటే నాకు
బొద్దు ఇష్టం ముందుండి అబ్బో! నా కోపం
అన్నీ సద్దం వైచుని కాదు. అఫ్ కోర్స్!
నే కాదన్నా ఎలానూ మీ విర్వాట్లు మీరు
చేసుక మానరనకోడి” అన్నాడు శర్మ
గమ్యత్తుగా మామూలు అతనిలో ఏవ్వటిలా
మామూలు ఉత్సాహం కనిపిస్తోంది. ఉపా
యం ఉన్నాడు.

అతని మాటల తీరుకి లత నవ్వేసింది.

“ఏమో అనుకున్నా. మీకూ మాట
లోస్తున్నాయే” అంది.

“సావధాన దానం” అన్నాడు శర్మ.
ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

* * *

ఆ అదివారం సాయంత్రం రానే వచ్చింది.
శర్మ లత చెప్పిన గుత్తుల ప్రకారం
దాల్చింటికి వెళ్ళాడు.

శర్మ వెళ్ళే సరికి లత పిల్లల్తో కలిసి
వెళ్ళ తూ, నవ్వుస్తూ వాళ్ళని ఆడిస్తోంది.

అతను గుమ్మంలో కాసేవలనే మామూలు
విలబడ్డాడు. ఇంతలో లత మాడనే మాసి,
“ఓ! వచ్చేరా. రండి రండి” అంటూ
వచ్చు ముఖంతో ఏడుచొచ్చింది.

శర్మ లోపలి కొచ్చి లత జరిపిన కుర్చీలో
కూర్చున్నాడు పిల్లల వంక మామూలు.

పిల్లలిద్దరూ అందంగా, ముద్దుగా
ఉన్నారు. ఏనా ఈ కొత్త వ్యక్తి అన్న
ట్టున్నాయి వాళ్ళ మాటలు.

లత చిరునవ్వుతో “పిల్లలిద్దరూ మా
పిల్లలనని మీకిపోటికే తెలిసిపోయే ఉంటుంది.
అయినా ముఖ్యంగా ఏవుడూ ఇంట్లో
ఉండేది వీళ్ళే కాబట్టి మీకు పరివరణం
చేస్తాను ముఖ్యం అని, పిడు బుట్టి గడు,
ఇది చిన్న సావ” అంటూ చిన్నగా నవ్వింది.

ది టైమ్

శర్మ వెంటనే “నుస్కారమండి”
అన్నాడు పిల్లలిద్దరి కిద్దరిని.

లత వకవక నవ్వింది. “ఇతేవారండి
మీరు. ఇదేమిటి?” అంది ఇంకా నవ్వుతూనే.

శర్మ మామెల్లిగ నవ్వుతూ “చురి
పరివరణం చేసారాగా. నున్నే చెప్పాద్దూ!
పసివాళ్ళు వాళ్ళ కెలానూ తెలియదవన్నీ.
అన్నీ తెలిసీ, ఇలాటి మర్యాదలన్నీ నెట్టుకుని
సాటించే సర్దాల్లమే చెయ్యాలి వీధి చేసినా”
అన్నాడు ‘కామెంట్’ చేస్తూ నవ్వుట్టు.

లత నవ్వుకుంటూ, “అయమ్మా!”
అంటూ లోపలికి పిలిచింది.

లోపలికి ఆయమ్మ రాగానే, “రోజూ
వెళ్ళే టైమయిందిగా - కాసేపు ఆలా
సార్కాదాకా తీసుకెళ్ళా గతగా తీసుకరా”
అంది.

బుట్టిగడు అమ్మ దగ్గరగా వచ్చి,
మెల్లిగా “చుమ్మీ! నేనివాళ్ళ దాడితనే
వెళ్ళతా. ఆయమ్మ వద్దు.” అన్నాడు
చూరంగా.

“దాడి రాగానే నే చెప్పి వంపిస్తాగా.
నువెళ్ళమ్మా. గుడి నాయ్వి కదూ” అంది
లత.

“నురుంగా చెప్పాలి!”
“ఓ! ఆలాగే”

ఆయమ్మ పిల్లల్ని తీసుకుని వెళ్ళింది.
శర్మ - లతని ఓ తల్లిగా, కొత్తగా
చూస్తున్నాడు.

లత శర్మని చూసి “ఓ క్కా క్కణం”
అంటూ లోపలికెళ్ళింది.

శర్మ ఇంటిని పరిశీలనగా చూస్తూ
కూర్చున్నాడు. ఇల్లు చిన్నదే. కాని
సొందిగా, పిట్గా ఉంది. ఇంతలో లత
బయటికొచ్చి, లైట్ టిపిన్ ఉన్న ఫ్లెటూ,
చిక్కటి ‘టీ’ ఉన్న కప్పు-అతని ముందున్న
టే బులు మీ చ నె దు తూ, “రాగానే
నె దు తు న్నా రు, తినగానే పిమ్మనా -
అనుకనేరు! ‘డ్యూటీ ఈక్ ఫస్ట్’ అన్నారు
కాబట్టి ముందీనని అయిపోతే, తర్వాత
ఏన్నయినా చెప్పకోవమ్మ కుబుర్లు” అంది
నవ్వుతూ.

“అర! నిజంగానే చేసేదేనింటి-‘టీ’
ఒక్కటి వాలుగదా. ఈ మర్యాద లం ప్పి
ఏవింటిండి” అన్నాడు శర్మ మొహమాటంగా.

గుడ్డి పువ్వు...?

నా గుండెను
ప్రేమ పుష్పంగా భావించి -
‘వీలత అందమైన పుష్ప మైనా...
నూలుపోగు అండలేనిదే దండ
కానేర’ దని;

నా పవిత్ర ప్రేమను -
ఆ పుష్పం ముందుండా
‘వేనె త అందమైన పుష్పమైనా...
నీ నూలుపోగులో దండకాలే’
నంది!

అంతే -
అంతటి నా పవిత్ర భావన -
అనంత వాయువులో కలసి;
చివరికి నిర్మలమై పోయింది!!

పి ఎన్ రామచంద్రావు

“ఈ మర్యాదలన్నీ ఏవింటిండి - చురి
ఇంత తక్కువగానా చెప్పేది, అంటూ రా
నిజమేనండి!” అంది అతని మాటలే కిరిగి
చురికొంత కలిపి చెప్పతూ శర్మ చచ్చిన
వేట్లు చేతిలోకి తీసుకుని, లత
ముఖంలోకి చూసి నవ్వి. “మీతో
మాట్లాడటం కష్టమండి బాబూ.
అవునూ! ఇంతకి మీకేది”.

“నాకూ ఉంది మీరు కానివ్వండి”
అంటూ లోపలికెళ్ళి తనకే తెచ్చుకుని,
అతనితోపాటు ఏడుదాగా కూర్చుంది.

కాసేపటికి శర్మ ‘టీ’ తీసుకుంటూ
“ఇవాళ అదివారమేకదా మీవార్ని పరివరణం
చేస్తా రనుకున్నా. వస్తారా ఇప్పుడు”
అన్నాడు.

“బావుండండి మీరు చెప్పేది. అదివార
మేగా! వింతలేలిగా అన్నారు (వారం పాటూ
కష్ట పడిపోయాక వచ్చేది అదివారం. ఇవాళ
కూడా ఇల్లా, ఇల్లా వీవింటిండి. నాన్
సెన్స్, మావారేమన్నా కల్చర్ లెస్ నాన్
అనుకున్నారా” అంది లత త మా సే గా
నవ్వుస్తూ.

శర్మ అశ్చర్యంగా లత కళ్ళలోకి
చూసాడు. నవ్వుతున్నా ఆ కళ్ళవెనుక కని
కనిపించని నిట్టూర్పు అంది.

లత ఆ ‘టూపిక్’ మార్చేస్తూ “బయట
పోయిగా ఉంటుంది కాసేవలా సైకి వెళ్ళాం

రండి" అంటూ లేచింది - తనూ 'టి' తిను కోవలం అడ్రాస్ క

ఇద్దరూ వెళ్ళే క్షణం దాటా వ్విక వారు పరిసరాల్ని సన్నంగా కప్పిస్తున్నాయి సాగుంకవుల దనం యిగా అనిపిస్తోంది. ఆకాశంలో ఒకటి అరాచక్కులు ఇంకా అవ్వడే కొద్ది కొద్దిగా తొంగి చూస్తున్నాయి

ఇంటికే కొద్ది దూరంలో ఉన్న రైల్వే లైను మీద 'టైయన్ ఒకటి అవ్వడేవన్నూ కనపడుతుంది

లత మానంగా అడ్రా మామూ నిలబడింది. శర్మ కూడా లత చూస్తున్న వేపే తనూ దృషి నిలిపాడు.

వట్నాలమీదుగా రైలు, చుస్తుండగావే దాని సోంది.

"మనిషి రకం ఏదీ అన్నట్లు - నాకు రోజూ ఇలా, ఇక్కడే వలబడి దూరంగా అలా వెళుతోన్న 'టైయన్' గూడటం అంటే ఎంత ఇష్టమో!" అంది లత ఘోరముగా.

శర్మ చ్చిత్రంగా చూసాడు.

లత నవ్వేస్తూ, "నిజమే! ఏరోజున్నా మిస్సయ్యారంటే ఇంకా ఆ రోజునా వినీ లో చనవే, ఉంటుంది ఉండవోగాని" అంది

శర్మకి నవ్వొచ్చింది "మంచి నవ్వే" అన్నాడు ఆమె వంక చూస్తూ.

లత దూరంగా భాళిగా కనపడుతున్న రైలు వట్నాలవంక చూస్తూనే ఉండిపోతూ.

"వివిటంటి లతగారూ! మీరివాల ఆ అపురూప దృశ్యాన్ని వదిలి రారా ఇంక" అన్నాడు శర్మ నవ్వుతూ.

"నిజమేరండి! వింత చూసినా అదే మిటో ఏరోజూ కారోజూ అవ్వరూపంగా, ఆశ్చర్యంగానే ఉంటుంది నాకు నా ఆశ్చర్యం అంతా దేనికంటే - ఇప్పుళ్ళుగా మామూనే ఉన్నానా, అవి రెండు విన్నవినంచో అలా స్పేషంగా ప్రక్క ప్రక్కనే ఉన్నాయి కదా. ఏక్కడో కనీసం ఓ సామెల్ దగ్గరయినా కలిసిపోయి కనపడవేంటా - అని! ఏరోజూ వాటిని ఇలాగే సహంతరంగానే చూడల్సి వస్తోందికదా!" అంది లత విచారంగా ముఖం పెట్టి.

శర్మ విరగబడి నవ్వాడు. లత 'ఎందుకు నవ్వుతారు' అన్నట్టు సింది.

శర్మ అతి కష్టమీద నవ్వావుకుంటూ "రైలు వట్నాలమీద? కలిసి కనపడటం ఏమిటి?" అని మళ్ళీ నవ్వి "అవేమన్నా నీనిమా హీరో, హీరోయిన్నా! కాస్త స్పేషం అనగానే ఆనక ప్రేమించేసి, డ్యా యెట్స్ పొడతూ కలిసి కనిపించటానికి," అన్నాడు ఇంకా నవ్వుతూనే

"అదేం చూట! హీరో హీరోయిన్ కే గని వీటికే లేదా నాకు!"

"వివిటి! మీరివాల ఇలా చూటాడు తున్నారూ" అంటూ నవ్వుతూ లత ముఖానికి చూసాడు

లత చిత్రం నవ్వుతేకంటా మామూ లుగా నవ్వుతోంది

శర్మకి చిత్రం లోలోవల ఇంకా నవ్వు అగటం లేదు.

"నావీ మీ ద్ధాంతం ప్రకారందగ్గరగా కలిసామే అనుకోండి మరి! 'టైయన్'ను వాటి మీదుగా సరక్షితంగా తీసుకు వెళ్ళవలసిన బద్రపు బాధ్యతలు వాటిన్నాయి గదా ఇక రైలు వట్నాలగా వాటి ఉనికే అనవరం అన్నమాటా ఇలా అయితే వాటి మీద నడిచే 'టైయన్'లాగే, "నానడి ప్రగల్భి బోల్తా కొట్టాలిందే నండోయ్!"

శర్మ మాటలకి పారాత్తుగా లత గట్టిగా నవ్వుతూ "హీయర్, హీయర్" అంటూ చమాలు కొట్టింది.

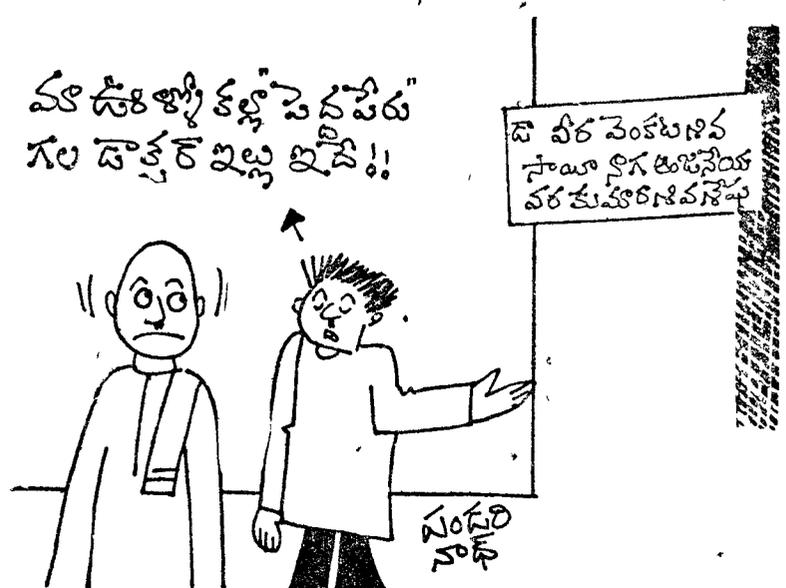
శర్మ అర్థం కానట్టు వింతగా చూసాడు లతని.

'కానే'టికే లత నవ్వావుకుని అవ్వడంది, "ఇనడు ఘోరమనిపిస్తోందో చెప్పరా! మీరు కోవం తెచ్చుకోవంటే నాదో చిన్న ప్రశ్న - వాటి స్థానంలో వననే, అంటే - మీరూ, ననే ఉన్నానుచుకోండి, మన పరిస్థితి అంత అవకాశావా?"

శర్మ - చిన్నమీద ఎవరో చెప్పిన చరిచి నట్టు ఉలికిపడి చూసాడు. ఆమె తనవి ఏక్కడికి 'డైవ్' చేసిందో ఇప్పుడే తెలిసి, ఆమె తెలివితే ముగ్ధుడవుతూ అశ్చర్యంగా చూసాడు

లత మళ్ళీ తనే అంది "మనకే కొన్ని బద్రపు బాధ్యతలు ఉన్నాయి వాటిని మరీ సోయి, మన మధ్య పెరిగిన స్నేహానికి మరో రూపం ఇవ్వడానికి మనం ప్రయత్నిస్తే, 'మనిషి'గా మనకుకే అనవరంమే నెత్తికడగా ఉన్నతంగా మన మన గడ లేనప్పుడు భౌతి కంగా ఎగిరి పరంగా మనం వెళ్ళేస్తే సదు స్తున్నాం మాట!" అని అని "నా నవన సంతా మి కివాల వెబుతాను మీ రంటే నాకూ ఎంతో ఇంకా ఒక స్నేహితుడిగా. మన మధ్య నిలాంటి అభిమానయియూ అది స్నేహ భావంగానే పెరిగాలి. తప్పదు. ఎందుకో మీ తెలుసు. మన చుట్టూ ఉన్న బాధ్యతలు - నిజానికవి మనం దాటి పోలేని ఓ పరిధి లాంటివి.

నా నిజమేమీ తీసుకుంకాం. నేనొక వివాహిణి అంతకంటే ముఖ్యం నేను కల్గిని. వివాహ బీదకంలో నాకెన్నో సా టున్నా, అసంతృప్తి ఉన్నా కేవలం త

ద్రాక్ష పాల్వ

కావ్యసవి - వల్ల, క్ష - అరకేరీ, బియ్యం - అరకేరీ, పిల్లలూ పాడి - టేబుల్ స్కూప్, తడివప్పు - 100 గ్రా, క్షీణం - ర అరకేరీ, నెయ్యం - సావరేరీ.

బియ్యం నానబెట్టి రుబ్బుకోవాలి. ద్రాక్షను, లోవల గింజలు తెకండా తీసివేసి గ్లాసుడు నీటిలోవేసి, దాని నీటినివాలి. చలా లేక, పడికించిన ద్రాక్షను గట్టిగా పీకి, వన్నెసాటిగ్లాస్లో నడకట్టు రసాన్ని తీసి, బియ్యం దిగ్లాస్లో కలపాలి. వంక దాల్చనా పాకంపట్టి యిందులో ద్రాక్ష, బియ్యం మిశ్రమాన్ని బాగా కలియబెడతూ, నెయ్యిని నెయ్యాలి ఏమాత్రం అడుగంట వీయరాదు వెడలోకి వచ్చేంత కాంతం నెయ్యిపాసి, అందులో ఈ పాల్వని నమ మట్టుగా వేసి, పిండం పాడి, తడివప్పునా అద్దాలి. బాగా చలా లేక, మనకు నచ్చే స్వేదనలో కనీ చూపకొని లించే, రుచి కరంగా వుంటుంది.

— క సీతాదేవి,

పనసపాట్లు వడలు

కావలిన వస్తువులు :- పావు కేళి వనసపాట్లు, 2 బంగళాడుంపలు, 2 ఉల్లి పాయలు, 2 బంగళాడుంపలు, 3 టేబుల్ స్పూన్ల నెనగపిండి, తగినంత వచ్చిమిర్చి, ఉల్లిమీర, ఉప్పు, మేయించటానికి నూనె

తిప్ప కారణంగా - ఒక తల్లిగా బాధ్యతల మండి దాటిపోలేని వరిచి నాది!

ఇలాగే కాకున్నా మీకూ ఓ వరిచి అంటూ ఉంది మీరు ఆ వివాహా తులై ఉండొచ్చు! స్వేచ్ఛ ఉండి ఉండొచ్చు. కాని నంనుంకో ఒక స్వేచ్ఛ, నైతిక విలువల వరంగా మీరూ ఉప్పు బాధ్యతల మాట పిమ్మిటి? అనుభవ బడేనేమో మీ మట్టు ఉన్న వరిచి

నే ననుకునే నీటం - మనం, మన కలిగి ఉన్న స్థిరంగా ఉంటేనే మన బాధ్యతల రైలు పాస్ లిచ్చేయి చేరు తుందని రైలు పాస్ లాగే మీరూ, నేనూ నమాంతరం ఇలాంటి అవ్వనూ! ఏవ్వటికీ మన మధ్య ఉండవలసింది స్పష్టమే!!

శర్మ విద్వేషమైన అనుభూతితో

వంటలు

తయారు చేయు విధము :- వనస పాట్లును ఉడికించి వార్చి పెట్టుకోవాలి బంగళాడుంపలు ఉడికించాలి ఉల్లిపాయలు కొత్తిమీర, వచ్చిమిర్చి వన్నుగా తరగలి ఈ తరిగిన మక్కలు ఉడికించిన బంగళా డుంపలు మెత్తగా చేసి అవి, వనసపాట్లు తగినంత ఉప్పు వేసి మర్చగా కలపాలి తమ వాత బాగలో మానె కాగాక ఈ ముద్ర వడల కింద తట్టి నేంపాలి. ఈ ముద్ర మధ్యపూర్తి టిఫినుగా బాగంటాయి క్రొత్తరకం టిఫినులు చేయాలను నెవారికి ఇదొక మంచి వైద్య టిఫి

పనసపాట్లుతో కౌష్ఠా

కావలిన వస్తువులు :- పావు కేళి వనసపాట్లు, 4 టమోటాలు, 2 ఉల్లి పాయలు, 2 బంగళాడుంపలు, 3 టేబుల్ స్పూన్ల నెనగపిండి, తగినంత అల్లం, వెల్లుల్లి ఉల్లి నూరిన మసాలా ముద్ద.

తయారు చేయు విధం :- పై విధం గానే వనసపాట్లు వడల కోసం కలిపిన విధంగా కలపాలి. అందులో అల్లం, వెల్లుల్లి ముద్దను కలుపుకుని కొద్దిగా కోలా ఉండే

షేపులో వేయించుకోవాలి ఈ వడల తీసి ఓ ప్రక్కగా ఉంచుకోవాలి బాగలిలో అవలు, జీడికాయ తాలింపు వేసి ఉల్లిపాయలు, కొద్దిగా మసాలా ముద్ద వేసి విరగా వేయించాలి తరువాత విరని టమోటాలు తరిగి అవి కూడా కలిపి తగినంత నీరు సాయ్యాలి పుసు పు బాగా కావలిన కొద్దిగా అంతసేంద రనం వేసుకో వచ్చు ఈ రనం బాగా ఉడికాక వేగించిన వడలు వేసి ఒక ఉడుకు ఉడికించి దించుకో వాలి జిడి వర్ గాలలోకి, పుల్కాలం పనికి వేగిన వెంకుంపే చలా రుచిగా ఉంటుంది

సగుబియ్యం చెట్టి

కావలిన వస్తువులు - సగుబియ్యం 100 గ్రా. పెరుగు పానకేజి, ఆవలు 50 గ్రా. నూనె 50 గ్రా వచ్చిమిర్చి 50 గ్రా. ఉప్పు తగినంత.

తయారుచేయు విధానం - ముందుగా సగుబియ్యం శుభ్రం చేసి, కొంచెం నీరు సోసి మెత్తగా ఉడకబెట్టువలెను. తర్వాత వచ్చిమిర్చి తరుక్కాలి ఆవలు, తరిగిన వచ్చిమిర్చి నూనెలో వేయించాలి పిమ్మట పెరుగునికొంచెం చిక్కగా రుద్దుకుని, ఉడికిన సగుబియ్యం, ఉప్పు ఆవలు, వచ్చిమిర్చి మొత్తం అన్నీ అందులో కలపవలెను. యిది కొబ్బరి తప్పడీలా వుంటుంది.

— ప్రభా మల్లిఖాబు

ది త్రైన్

నూనెంగా యోగు స్వాదు అరికి లత ఒక మహోత్సవ స్వేచ్ఛలా కనవదుతుంది.

ఆదని కళలోని ఆర్థికను మామ్మూ మృదువుగా అది లత. "సాకు తెలుసు అర్థం చేసుకోగల మంచి మనసు మీది. మన మధ్య ఇంతగా - తెలిగిన స్నేహాన్ని మూసుకుని మనం గర్వపడాలి, నంతోపడాలి. అంతేకాని అది మన మధ్య నమర్యణి, బాధలని తెచ్చి పెట్టకూడదు. మనమ్మూర్తిగా వేసుకోలేది ఇదే!" అంది.

మట్టు చీకట్లు కుసురుతున్నాయి. నల్లటి ఆవారంలో మక్కలు ఏవ్వడొచ్చాయో గాని చాలావే ఉన్నాయి. చీకటి వచ్చాకే వాటి ఆకలైన అందం బయట వదిలబ్బు

ఉజ్వలమైన కాంతితో ప్రకాశిస్తున్నాయి!

శర్మ ప్రకాంతమైన మనసులో లతకి దగ్గరగా వచ్చాడు. ఆమె చేతిని అవచేతి లోకి తీసుకుని స్నేహపూర్వకంగా ఒకేఒక సారి నొక్కి, గణగణా మెట్టుడిగి వచ్చేవాడు. దూరంగా ఏక్కడో రైలుకూత ఇద్దరికీ వినిపించింది.

* * *
"వరిగ్గా వాలి గు వారాల తరువాత మాతాత్ముగా శర్మ వెళ్ళి ఈ భవేళలు ఆఫీసులో అందరిని వెలకరించాయి. అయితే శర్మ ప్రత్యేకించి, ముందుగా ఓ స్వేచ్ఛికి ఇచ్చాకనే, అవి మిగలా అందరికీ అందాయి. ఆ స్వేచ్ఛి పేరు 'లత'!!